

den menneskelige Svaghed maaste ikke tillod saa aabne Udtalelser, at de bleve bekendte; men selvfølgelig er der ogsaa Mangler ved, at de holdes hemmelige. Hvad det er bedst i saa Henseende, er altsaa en Ting, hvordom jeg i Øjeblikket ikke har nogen fast Overbevisning. — Naar det ærede Medlem endvidere sagde, at Forordningerne til Søfart vare saa stærkt nedsatte i dette Lovforslag, vil jeg dog sige, at jeg skulde tage meget fejl, om de ikke ere ganste de samme som efter den bestaaende Lov. (Modsigelse af Bojesen). Ja, det kan være, det skal jeg ikke kunne sige i dette Øjeblik, men det kunne vi jo se efter begge to; jeg tror, at i saa Henseende ere Bestemmelserne affirat de samme. Det ærede Medlem nævnte, at det Tilfælde vilde kunne ske, at en Premierløjtnant ved Valg kom ind med meget lidt Søfart. Hertil vil jeg svare, at det vel er muligt, men at jeg ikke har nogen Frygt for, at de ved Valg skulde komme ind med meget lidt Søfart. Det har nemlig hidtil ved Valgene — vi have jo haft dem i mange Aar, tidligere var det hvert tredje, nu kun hvert femte Avancement, der sker efter Valg — virkelig altid været de ældre Løjtnanter, som have været paa Valglisten, saa jeg tror ikke, at man behøver at nære nogen Frygt i saa Henseende. Skulde man finde en Nelsøn en Gang, var det maaste ikke et saa stort Onde, om han slap med forholdsvis lidt Søfart. Selv om det nu var Tilfældet, at en eller anden kom ind med et Aars Søfart — det maa vel saa være et Aars dansk Orlogsfart, thi der er jo ogsaa anden Søfart, som ogsaa kan hjælpe lidt til — tror jeg ikke, man behøver at frygte saa meget derfor. Det er i Virkeligheden nødvendigt at give de Officerer, som ville søge teoretisk Uddannelse eller paa anden Maade studere, lidt Afslag i deres Søfart, ellers blive de bange for at studere. Man taler tit om disse studerende Officerer som en Slags Udveksler paa Marinen — jeg mener ikke, at det ærede Medlem har sagt noget saadant, men man hører det undertiden. Det maa jeg bestemt protestere imod. Praktisk ganste uforsigt, mener jeg, at det ikke kan nægtes, at en Officer, der skal have med Artilleri, Torpedovæsen og den Slags Ting at gøre, maa have teoretiske Kundskaber. Havde vi haft større teoretiske Kundskaber i Marinen, havde vi ikke mistet Søforterne i sin Tid. Det var kun, fordi vi den Gang omtrent ubelukkende havde Koffardisømand, og fordi der var meget lidt militær Kundskab, at vi mistede Søforterne. Jeg tror nok, at man maa sige, at saaledes som Krigsvaabnene paa Søen nu ere udviklede, maa

der virkelig ogsaa være Officerer, som have ikke saa saa videnstabelige Kundskaber. Det er virkelig nødvendigt, for at saa dem maa de naturligvis studere; og for at studere frivillig maa de ikke være bange for, at de derved forhindres i at avancere. Man behøver jo ikke at vælge dem, naar man ikke vil; finder man, at de have ophørt at være Praktisere, kan man lade være at lade dem avancere. Det ærede Medlem omtalte Marinens Budget. Han vilde hellere have, at Lødvæsenet, Fyrvæsenet osv. Søtransportvæsenet og andre Ting skulde gaa over til et andet Ministerium. . . . (Modsigelse af Bojesen). Ja, saa ved jeg egentlig ikke, hvad han mente; saa var det maaste blot dette, at det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at ikke alt, hvad der staar paa Marinens Budget, er Udgifter til Marinen (Bojesen: Ja, det var det, jeg mente!) Ja, deri er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem, og det er noget, jeg mange Gange har gjort gældende, navnlig i Finansudvalget. Det er jo ikke mere end 5 Millioner, der findes paa Marineministeriets Budget til egentlig militære Øjemed, og jeg er overordentlig enig med det ærede Medlem i, at dette er en meget lille Sum som ordinær Udgift til Marinen. Af de andre Ting, som ogsaa skarpt holdes udstilte fra Marinen — de betragtes ikke som tilhørende Marinen, men de ere under Marinen, og det tror jeg er heldigt — skal jeg nævne Søtransportvæsenet; det er det, her navnlig er Tale om. I Krigstid er det jo naturligt, at det er Søofficerer, som lede dette, men ogsaa i Fredstid er det rimeligere, at det er Søofficerer, som ordne Forholdene paa Skibene, end at det er Landofficerer. Det er ganste vist i Reglen ikke paa vore egne Skibe, at Transporten foregaar, men selv om den foregaar paa Færgerne og Passagereskibene mellem Sjælland og Skjælland, er det rimeligt, at det er Søofficerer, der lede denne Transport, og at hele dette Transportvæsen hører under Marinen. Men det kunde jo godt være anderledes, naar det endelig skulde være; jeg mener dog ikke, at der vilde være vundet noget som helst derved. — Ja, det kan være, at jeg ikke har medtaget alt, hvad det ærede Medlem sagde, men jeg har dog medtaget det væsentlige deraf. — Til den næste ærede Taler (Trolle) kunde jeg ogsaa have enkelte Bemærkninger at gøre. Jeg kan i det hele taget takke ham for hans Tilslutning paa væsentlige Punkter, saaledes med Hensyn til Forøgelsen af de 50 Søminører til 70 og med Hensyn til Oprettelsen af Reserven. Han ønskede derimod en anden Uddannelse